

H O T Ă R Ă R E A nr. 1-2/2020
cu privire la demersul despre eliberarea acordului
în vederea suspendării din funcție a unui procuror

23 ianuarie 2020

municipiul Chișinău

Examinând demersul despre eliberarea acordului în vederea suspendării din funcție a unui procuror, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă :

Prin demersul Procurorului General a fost solicitat acordul Consiliului Superior al Procurorilor în vederea suspendării din funcție a procurorului Viorel Morari, măsură considerată necesară în contextul derulării urmăririi penale pe dosarul nr.xxxxxxx, pornit în baza art.x și art.x din Codul penal.

Potrivit datelor din demersul prezentat și conform argumentelor invocate, se deduce că în cauza penală de referință sunt investigate acțiuni pretins ilegale, comise de către procurorul Viorel Morari în perioada exercitării atribuțiilor de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție.

În acest sens s-a menționat că procurorului Viorel Morari i-a fost înaintată acuzaarea pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.x din Codul penal – [...].

Respectiv, în opinia autorului demersului, suspendarea lui Viorel Morari din funcția de procuror este necesară, în vederea evitării oricăror suspiciuni privind folosirea funcției deținute pentru periclitarea procesului de administrare a probelor și în scopul garantării fără echivoc a ordinii stabilite de Codul de procedură penală privind urmărirea penală și judecarea cauzei.

Consiliul Superior al Procurorilor notează că, în contextul atribuțiilor sale constituționale, este obligat să garanteze independența și imparțialitatea procurorilor, circumstanță care impune condiția verificării dacă măsurile respective aplicate în privința acestora nu sunt disproporționate, se conformează cadrului legal și sunt bazate pe garanții adecvate, aferente respectării drepturilor omului și standardelor procesului echitabil.

Pe această dimensiune, reiterăm viziunea Consiliului Superior al Procurorilor, expusă și anterior, că activitatea procurorilor este o componentă esențială a autorității judecătorești și, din această perspectivă, contribuția la realizarea actului de justiție trebuie să denote, fără nici un dubiu, angajamentul ferm de respectare a legii. Astfel, investigațiile efectuate în privința procurorilor trebuie să deruleze în afara oricărei suspiciuni privind obiectivitatea, motiv din care se impun toate măsurile ca să fie exclusă orice presupusă intervenție sau interpretare eronată din partea unui observator terț. Existența pe acest segment de analiză a unor standarde rigide este justificată obiectiv și rațional prin necesitatea de a asigura respectarea strictă a valorilor profesionale stabilite de lege și normele interne pentru statutul de procuror.

În opinia Consiliului Superior al Procurorilor, confirmată în practica sa anterioară, s-a consemnat că nu este potrivită exercitarea funcției de către un procuror față de care se

desfășoară o urmărire penală, deoarece o asemenea situație poate afecta încrederea în corectitudinea acțiunilor sale, nefiind asigurată nici aparența de imparțialitate.

Consiliul Superior al Procurorilor se aliniază concluziei că regula aparenței de imparțialitate este un atribut indispensabil realizării propice a principiului imparțialității. Aceasta presupune că funcționarii publici sunt chemați să adopte chiar și un comportament din care să rezulte aparența imparțialității, tocmai pentru a înlătura orice îndoială cu privire la îndeplinirea corectă a îndatoririlor profesionale. Și asta, pentru că imparțialitatea nu este doar o chestiune de substanță, ci și de aparență, deoarece nu e suficient să fii imparțial, ci trebuie ca acest lucru să se și vadă.

În egală măsură și jurisprudența Curții europene a drepturilor omului notează, cu valoare de principiu, că nu este suficient ca autoritățile publice să asigure respectarea drepturilor persoanei, dar trebuie ca acest lucru să se și vadă, astfel încât un terț care analizează situația să fie convins de onestitatea acțiunilor agenților statului.

Examinând prezentul demers, Consiliul Superior al Procurorilor reiterează că măsura suspendării din funcție a procurorului în privința căruia se efectuează urmărirea penală are ca scop principal protejarea prestigiului profesiei și a funcției exercitate, dar și menținerea încrederii cetățenilor în actul jurisdicțional. Pornind de la această ipoteză, este necesar să se clarifice că măsura vizată nu afectează principiul prezumției nevinovăției, care își păstrează valabilitatea pe toată durata procesului penal, dar este justificat ca procurorul să fie îndepărtat temporar de la exercitarea atribuțiilor funcționale, pentru a nu vicia probitatea morală a imaginii instituției Procuraturii, precum și pentru a exclude orice fel de suspiciuni referitoare la onestitatea procedurilor desfășurate în privința procurorului pus sub acuzare pentru comiterea unei infracțiuni.

Subiectul invocat în prezenta speță a fost analizat și în jurisprudența Curții Constituționale, care a constatat că suspendarea din funcție este o măsură necesară pentru desfășurarea procesului penal și o măsură de protejare a intereselor instituției. În egală măsură, suspendarea din funcție, deși limitează exercitarea unor drepturi și libertăți, nu poate fi considerată ca fiind contrară prezumției nevinovăției (*Hotărârea Curții Constituționale nr.6 din 03.03.2016, §47 și §52*).

Concomitent, pornind de la interpretările date de Curtea Constituțională într-un context similar, reținem că îndepărtarea temporară a procurorului din exercițiul funcției sale, atunci când în privința acestuia se începe urmărirea penală, este justificată din considerentul protejării imaginii instituției, eliminându-se astfel orice fel de suspiciuni care ar putea să umbrească prestația procurorilor (*Decizia Curții Constituționale nr.23 din 25.02.2019*).

Aceeași linie de argumente se regăsește și în constatările Curții europene a drepturilor omului, care a consemnat că autoritatea publică ce dispune măsura suspendării din funcție nu pretinde că reclamantul a comis vreun act ilegal și nu se pronunță asupra vinovăției persoanei vizate, iar scopul măsurii suspendării nu este unul punitiv, dar de precauție și provizoriu, în măsura în care privește apărarea interesului public prin îndepărtarea temporară de la exercitarea funcției a persoanei acuzate de comiterea unei infracțiuni de serviciu, și astfel de prevenire a altor posibile acte similare sau consecințe ale unor asemenea acte (*Țehanciuc v.România, 22 noiembrie 2011, § 19*).

În lumina jurisprudenței menționate *supra*, ținând cont de competențele atribuite, Consiliul Superior al Procurorilor se raportează în prezenta hotărâre exclusiv la necesitatea

suspendării din funcție, fără a analiza fondul speței, care face obiect al procedurii penale desfășurate în privința procurorului Viorel Morari.

Din perspectiva cadrului normativ, Consiliul Superior al Procurorilor reține că, potrivit art.55 alin.(1) din Legea nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură „ *Procurorul în privința căruia este pornită o urmărire penală poate fi suspendat din funcție de către Procurorul General, cu acordul scris al Consiliului Superior al Procurorilor*”.

Mecanismul de aplicare a acestei norme este reglementat de pct.12.11 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, care stipulează că procurorul în privința căruia este pornită o urmărire penală poate fi suspendat din funcție prin ordin al Procurorului General. În prealabil, Procurorul General sau, după caz, procurorul care exercită urmărirea penală sesizează Consiliul cu solicitarea de eliberare a acordului scris, în vederea suspendării din funcție a procurorului.

Pe cale de consecință, Consiliul concluzionează că, demersul formulat pe acest caz de către Procurorul General este întemeiat și pentru a exclude eventualele suspiciuni privind buna desfășurare a procesului penal, precum și în vederea protejării prestigiului profesiei de procuror, se justifică eliberarea acordului în vederea dispunerii suspendării din funcție a procurorului Viorel Morari.

Concomitent, Consiliul Superior al Procurorilor observă necesitatea clarificării aspectelor ce țin de calitatea de membru al Colegiului pentru selecția și cariera procurorilor, pe care o deține procurorul Viorel Morari.

Potrivit art.83 alin.(7) coroborat cu art.76 alin.(1) lit.d) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, calitatea de membru al Colegiului încetează în cazul suspendării sau eliberării din funcția de procuror, normă care a fost preluată și în pct.2.1 din Regulamentul cu privire la Colegiul pentru selecția și cariera procurorilor și procedura de selecția și carieră a procurorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-14/17 din 23.02.2017.

Prin urmare, concluzionăm că suspendarea din funcție a procurorului Viorel Morari condiționează, de drept, încetarea calității acestuia de membru al Colegiului pentru selecția și cariera procurorilor.

Analizând raționamentele de drept aferente demersului, având în vedere constatările descrise, în temeiul prevederilor art.55 alin.(1), art.70 alin.(1) lit.g), art.76 alin.(1) lit.d), art.77, art.83 alin.(7) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură; pct.12.10-12.15 din Regulamentul Consiliului Superior al Procurorilor, aprobat prin Hotărârea nr.12-225/16 din 14.09.2016; pct.2.1 din Regulamentul cu privire la Colegiul pentru selecția și cariera procurorilor și procedura de selecția și carieră a procurorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-14/17 din 23.02.2017, Consiliul Superior al Procurorilor –

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A admite demersul Procurorului General și a elibera acordul în vederea suspendării din funcția de procuror-șef al Procuraturii Anticorupție a domnului Viorel Morari.
2. A remite prezenta hotărâre Procurorului General, pentru procedurile administrative.

3. A remite copia de pe prezenta hotărâre procurorului care exercită urmărirea penală pentru anexare la cauza penală, iar domnului Viorel Morari pentru informare.

4. A constata încetarea calității de membru al Colegiului pentru selecția și cariera procurorilor al domnului Viorel Morari.

5. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, www.csp.md, directoriul Hotărâri.

6. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată în temeiul art.191 din Codul administrativ.

Membrii Consiliului Superior al Procurorilor:

№	<i>Prenume și Nume</i>	<i>Semnătura</i>
1.	Alexandr STOIANOGLO	<i>semnat</i>
2.	Fadei NAGACEVSCHI	<i>semnat</i>
3.	Emanoil PLOȘNIȚA	<i>absent</i>
4.	Mihail COTOROBAI	<i>absent</i>
5.	Vasile STOINOV	<i>semnat</i>
6.	Adrian BORDIANU	<i>semnat</i>
7.	Inga FURTUNĂ	<i>semnat</i>
8.	Andrei ROȘCA	<i>semnat</i>
9.	Constantin ȘUȘU	<i>semnat</i>
10.	Lilia MĂRGINEANU	<i>semnat</i>
11.	Ion GUCEAC	<i>semnat</i>
12.	Dumitru PULBERE	<i>semnat</i>
13.	Lilia POTÎNG	<i>semnat</i>

**Președinte al Consiliului
Superior al Procurorilor**

semnat

Angela MOTUZOC